

LEDNICKO-VALTICKÝ AREÁL

urbanistická studie

II. etapa

(k.ú. Lednice, Valtice, Hlohovec, Nejdek u Lednice, část k. ú. Břeclav, Bulhary, Ladná, Podivín, Rakvice, Sedlec, Poštorná, Charvátská Nová Ves, Přítluky, Úvaly)

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Část 2 – Rozbor krajinného rázu

Pořizovatel: Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu

Zpracovatel: AR projekt s.r.o., Hvězdoslavova 1183/29a, 627 00 Brno
HBH projekt, spol. s r.o., Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno

Vedoucí a zodpovědný projektant: Ing. arch. Milan Hučík, autorizace ČKA 02 483

Zodpovědný projektant ÚSES: Ing. Jitka Suchomelová, autorizace ČKA 02 375

Zodpovědný zpracovatel posouzení ekologické únosnosti: Mgr. Tomáš Šikula, autorizace MŽP ČR č.j. 8175/1488/OIP/03

Číslo zakázky: 10/05/72

Datum zpracování: 12/2005

AUTORSKÝ KOLEKTIV

- Urbanismus: Ing. arch. Milan Hučík
Ing. arch. Pavel Klein
Ing. arch. Gabriela Konečná
- Posouzení ekologické únosnosti: Mgr. Jiří Bakeš
Mgr. Tomáš Šikula
- Ochrana přírody, ekologie: Ing. Jitka Suchomelová
- Ochrana památek: Ing. arch. Michal Leskovjan
Lukáš Mašta
- Rozbor krajinného rázu: Ing. Jitka Suchomelová
Ing. arch. Milan Hučík
- Digitalizace: Ing. arch. Gabriela Konečná
Lukáš Mašta
Veronika Hučíková

OBSAH STUDIE

0. Úvodní zpráva: obsah studie, metodický přístup
1. Posouzení ekologické únosnosti rozvojových záměrů ze schválených ÚPD obcí LVA ve znění doplňků a změn
  - Průvodní zpráva
  - Výkresy v měřítku 1:10.000, vloženy v průvodní zprávě
2. **Rozbor krajinného rázu**
  - **Průvodní zpráva**
  - **Výkres č. 2 „Rozbor krajinného rázu“ v měřítku 1: 25 000**
3. Dopřesnění nadregionálních, regionálních a lokálních prvků ÚSES
  - Průvodní zpráva
  - Výkres č. 3 „Dopřesnění nadregionálních, regionálních a lokálních prvků ÚSES“ v měřítku 1: 10 000
4. Posouzení zastavitelnosti území a podmínky pro zástavbu
  - Průvodní zpráva
  - Výkres č. 4 „Posouzení zastavitelnosti území a podmínky pro zástavbu“ v měřítku 1: 10 000

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Část 2 – Rozbor krajinného rázu

Obsah:

1. Úvod
2. Typické znaky krajinného rázu
  - 2.1. Přírodní charakteristika LVA
  - 2.2. Kulturní charakteristika LVA
  - 2.3. Historická charakteristika LVA
  - 2.4. Estetické hodnoty LVA
3. Krajinářské celky
  - 3.1. Používané pojmy a metodika
  - 3.2. Oblasti krajinného rázu
  - 3.3. Místa krajinného rázu
4. Navržená opatření pro ochranu krajinného rázu LVA
5. Závěr
6. Použitá literatura, podklady
7. Tabulková část
8. Fotodokumentace

1. ÚVOD

Součástí urbanistické studie Lednicko-valtického areálu, II. etapa, je také rozbor krajinného rázu. Krajinný ráz je dán přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa nebo oblasti (§ 12 zákona 114/1992 Sb.), resp. vnímatelnými znaky a hodnotami těchto charakteristik. Krajinný ráz je vyjádřením vztahů přírodních, socioekonomických a kulturně – historických vlastností dané krajiny.

Úkolem studie je vytvořit podklad pro následnou preventivní ochranu krajinného rázu Lednicko-valtického areálu. Jedná se o popis a vyhodnocení znaků a hodnot, které krajinný ráz dané krajiny utvářejí, stanovení limitů a opatření k jeho ochraně, eliminovat negativní a rušivé znaky.

Tato studie navazuje na analytickou část urbanistické studie Lednicko-valtického areálu, I. etapa. Na základě prostudování již zpracovaných studií, terénního průzkumu a použité metodiky byly na sledovaném území LVA upřesněny a zakresleny hranice oblastí a míst krajinného rázu (nadřazených a základních krajinářských celků). Do výkresu v měřítku 1:25.000 (výkres č.2 – Rozbor krajinného rázu) jsou zakresleny jednotlivé krajinné prvky (lesy, historické zahrady, parky, lesoparky, krajinná zeleň, louky, nivní louky, zemědělská půda, slaniska, rybníky, vodní toky, sídelní útvary), hranice oblastí a míst krajinného rázu, hranice přírodního parku Niva Dyje. Popis oblastí a míst krajinného rázu vychází ze zpracované studie a vlastního terénního průzkumu.

Součástí práce jsou také navržená opatření, vedoucí k ochraně krajinného rázu Lednicko-valtického areálu. V příloze průvodní zprávy jsou tabulky, ve kterých jsou oklasifikovány jednotlivé znaky krajinného rázu, je specifikován jejich projev, význam a cennost i typ znaku vzhledem k dochovanosti krajinného rázu ve sledovaném území. Při následném posuzování vlivu staveb, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz lze posuzovat míru negativních zásahů do jednotlivých charakteristik krajinného rázu, do rysů krajinné scény a dílčích scénérií krajiny. Míra zásahu není jediným kritériem konfliktnosti navrženého záměru. Záleží též na projevu, významu a cennosti identifikovaných znaků pro ráz krajiny.

2. TYPICKÉ ZNAKY KRAJINNÉHO RÁZU

Struktura ploch, zastoupení krajinných prvků v území, velikost a tvar ploch a výšková expozice území jsou přehledně zpracovány v I. etapě studie (Urbanistická studie Lednicko-valtického areálu, MZLU, Lednice, 2000). Ve výkrese č.2 jsou zakresleny jednotlivé krajinné prvky, hranice a rozmístění jednotlivých ploch jsou aktualizovány na základě vlastního terénního průzkumu a dalších podkladů.

V Lednicko-valtickém areálu lze pozorovat vyrovnané zastoupení zemědělských a lesních kultur, doplněných drobnými plochami vinic, sadů a drobných remízů či lesíků, které tak vytváří charakteristickou a členitou mozaiku.

Analýza výškové expozice území byla jedním ze základních podkladů pro vymezení oblastí a míst krajinného rázu. Základními typy reliéfu jsou:

- údolní niva řeky Dyje a toku Včelínek (155 – 180 m n.m.), tzv. Dyjsko-moravská niva
- ploché pahorkatiny na spraších a vátých píscích (180 – 210 m n.m.)
- členité pahorkatiny na vápnitých jílech a píscích (210 – 291 m n.m.), tzv. Valtická pahorkatina

Hranicemi pro vymezení jednotlivých oblastí a míst krajinného rázu byly především okraje souvislých lesních porostů, břehové porosty a doprovodné porosty Lednických rybníků, výrazné hranice rozdělující způsob využití území (rozsáhlé hony orné půdy, terasy s vinicemi a pod.) a horizonty tvořené terénními vyvýšeninami (výrazný horizont Valtické pahorkatiny).

2.1. Přírodní charakteristika LVA

Za typické znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu lze považovat:

- podíl trvalých travních porostů v řešeném území - zejména ve vazbě na hydrologický režim říční nivy (často parkově upravené do podoby lučního trávníku nebo extenzivních forem trvalých porostů trav a bylin)
- zastoupení a plošný podíl porostů dřevin tvrdého luhu (v lesních porostech i v porostech rozptýlené zeleně, často parkově upravené)
- pěstování speciálních kultur (vinohrady, sady) na viničních horách a příhodných morfolozických tvarech reliéfu
- výškovou členitost nižší a vyšší říční terasy (primární a sekundární nivy) s charakteristickým tvarovým a velikostním členěním pozemků a především s výraznými vegetačními horizonty na terénních hranách říčních teras
- vysokou druhovou rozmanitost přírodě blízké bioty osídlující vzácné biotopy, výrazně odlišné od okolního prostředí
- značnou intenzitu zemědělské výroby na plochách s vysokým produkčním potenciálem - velikost hospodářských celků však respektuje charakter tvarového a výškového členění říčních teras
- výrazná ochrana zranitelných a citlivých území souvislými porosty dřevin - např. oblastí vátých písků jsou kryty chráněny komplexem Bořího lesa, protože umožňují rizikovou komunikaci povrchové a podzemní vody

Specifickým znakem krajinného rázu Lednicko-valtického areálu je, že se jedná o krajinu záměrně a dlouhodobě krajinářsky koncipovanou s jasně definovanou kostrou krajinné kompozice. Krajina je dotvářena celou řadou záměrně tvořených prvků – stavební objekty, aleje, průhledy atd.

V roce 2002 byl na části území Lednicko-valtického areálu vyhlášen **přírodní park Niva Dyje**. Přírodní park je vymezen v částech katastrálních území Břeclav, Poštorná, Charvátská Nová Ves, Ladná, Lednice a Podivín o celkové rozloze cca 15 km². Posláním přírodního parku je ochrana krajinného rázu, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika oblasti, při umožnění únosného turistického využití a rekreace. V podmínkách přírodního parku Niva Dyje je pro krajinný ráz charakteristická údolní niva řeky Dyje. Plochy aluvia jsou tvořeny mozaikou lesních porostů, zbytků tůní a lužních luk se soliterními duby. Na území přírodního parku nachází vhodné prostředí celá řada zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Součástí území je Zámecký rybník, který je jedním z rybníků národní přírodní rezervace Lednické rybníky. Oblast patří k Mokřadům Dolního Podyjí, jež byly v roce 1993 zapsány do seznamu mokřadů mezinárodního významu v rámci Ramsarské úmluvy.

Podle informací pracovníků NPÚ Brno podal Národní památkový ústav návrh na prohlášení přírodních krajinářských parků v okolí saletů. Uvedená území byla zakreslena ve výkrese č.4. Jedná se o tyto parky:

- Obelisk
- Janův hrad
- Lovecký zámeček
- Tři grácie
- Lednické rybníky (severní břeh)
- Apollónův chrámek
- Svatý Hubert
- Rendezvous

- Belveder
- Kolonáda
- Pohansko
- Lány

Na území Lednicko-valtického areálu jsou vyhlášena maloplošná chráněná území, jsou zde vymezeny evropsky významné lokality a ptačí oblasti Natura 2000. Uvedená území jsou zakreslena ve výkresech č.3 a č.4. Z maloplošných chráněných území se jedná o tyto:

- NPR Lednické rybníky
- NPR Slanisko u Nesytu
- NPR Rendez-vous
- PR Františkův rybník
- NPP Pastvisko u Lednice
- PP Jezírko Kutnar
- PP Květné jezero
- PP Kamenice u Hlohovce

2.2. Kulturní charakteristika LVA

Kulturní vliv na krajinu se začal uplatňovat již od neolitu, neboť příznivé klima, terén a půdní podmínky předurčily krajinu k intenzivnímu zemědělskému využití člověkem. Zemědělská činnost je charakteristická pro krajinný ráz území. Dlouholetou tradici má sadařství, zahrádkářství a rybářství. Specifické postavení má vinohradnictví a vinařství, jehož počátky se datují do období Velkomoravské říše, jeho rozvoj nastal v polovině 16.století.

Počátkem 15.století nastal rozvoj rybníkářství, byla založena Mikulovsko – lednická rybníční soustava, s největším jihomoravským rybníkem Nesyt, na území Hlohovce se vyskytují také třecí a plůdkové rybníky mezi Nesytem a Hlohoveckým rybníkem.

Četné vodní plochy, lesy, zemědělské plochy citlivě členěné okrasnými a ovocnými alejemi, porosty polních remízů a lesíků, doplněné plochami parků, přírodních parků s romantickými stavbami a vegetací obohacenou exotickými dřevinami, význačné ornitologické, dendrologické a floristické lokality spoluvytvářejí přírodně – krajinářský areál jedinečné historické, přírodní a estetické hodnoty.

Celá oblast je protkána velkým množstvím turistických a cyklistických tras, které zvyšují turistickou atraktivitu území.

Od roku 1992 je celé území LVA prohlášen za památkovou zónu. Areály zámků s parky v Lednici a ve Valticích jsou od roku 1995 národními kulturními památkami. Od roku 1996 je unikátní areál zapsán do seznamu Světového kulturního a přírodního dědictví - UNESCO. V roce 1990 bylo území historického jádra města Valtice prohlášeno za památkovou zónu.

2.3. Historická charakteristika LVA

Existence prvních sídel je datována do doby neolitu. Kolem hlavní osídlovací osy areálu (v linii podél pravého břehu řeky Dyje) vznikala i první slovanská sídla (Pohansko u Bulhar, Nejdku, Břeclavi). Dá se říci, že se jedná o velmi starou lokaci sídel v území. Základními důvody založení sídel právě v této linii bylo několik; zemědělská činnost (sídla prvních rolníků), kupecká činnost (např. Lednice byla tržní osadou u brodu přes řekou Dyji), přírodní fortifikace ze severu a východu (močály řeky Dyje). Sídla nesou další společné charakteristické znaky: silniční typ zástavby s méně výrazným návesním prostorem původně určeným ke konání trhů, kompaktní uliční zástavba jednopodlažních budov se sedlovou střechou krytou keramickou taškou, zřetelné prvky selského baroka v zdobení

hlavního štítu zejména u staveb vinných sklepů. V obci Lednice dominují architektonické detaily typické pro období 19. století v důsledku celkové přestavby vesnice v letech 1805 - 1812.

Důvody pro zakládání sídel ve velmi teplé pahorkatině byly v historii odlišné v porovnání s důvody lokace sídel v nivě. Svahy, a zejména pak vyvýšená návrší (ostrožny, vrcholové partie nejvyšších reliéfních útvarů) byly už od doby latěny vyhledávány z důvodů výhodné obranné strategie sídla. Původním jádrem takového sídla byly obranné tvrze a strážní objekty. V jejich těsné blízkosti se pak rozvíjelo osídlování podhradí. V období středověku získávají sídla kompaktní charakter, jehož centrem je zpravidla šlechtické sídlo. V dalším období (renesance, baroko, 19. století) se tato sídla plošně rozšiřují a získávají ve většině případů městský charakter. Typickým příkladem je jediné sídlo tohoto typu v řešeném území - město Valtice. Podobným typem mimo řešené území je město Mikulov.

Historicky nejvýznamnějším šlechtickým rodem byli Lichtenštejnové, kteří přišli do Lednice v polovině 13. století. Zasloužili se o rozvoj území v oblasti zemědělství, lesnictví, vinohradnictví, zahradnictví a chovu zvířat, patřili k vedoucím postavám v umění a architektuře, včetně architektury zahradní. Stáli u prvopočátku Lednicko-valtického areálu, přičemž počátky záměrného krajinářství sahají do období baroka. Rod Lichtenštejnů přetvořil bažinaté a každoročně zaplavované území v okolí Lednice a výsušné písky u Valtic v areál, který rozsahem a kvalitou nemá ve střední Evropě období. Upravená krajina organizovaná systémem cest lemovaných alejemi vedoucích do dvorů a obcí, průseky v lesích původně určené pro parforsní lovy, ale s kompozičním záměrem vedoucí pohled na významné pohledové dominanty. Knížecí zámky ve Valticích i v Lednici obklopují parky a parkově upravené plochy dotvářejí i nejbližší okolí saletů. Kombinace organizace krajiny v duchu barokních principů a sentimentu romantismu vtiskují krajině neopakovatelný ráz.

2.4. Estetické hodnoty LVA

Vztahy v krajině lze charakterizovat jako harmonické. Jsou podmíněny dlouhodobým zemědělským využíváním krajiny, kdy dochází k souladu hospodářské činnosti a přírodního prostředí, a krajinářskými úpravami ve volné krajině.

Minimální zahradnické úpravy lze předpokládat na obou sídlech ve Valticích i Lednici. V Lednici byla zřejmě obora v podobě hvězdy (minimálně od 1692), poté pomíneme-li vybudování soustavy Lednických rybníků byla tato dvě sídla propojena alejí (1656), výsadba alejí byla následně rozšířena na spojnice dalších dvou obcí Ladné a Břeclavi (1717). Kolem roku 1800 je vytvořen systém průseků v Bořím lese a stavitelské úsilí překračuje hranice parků a dostává se do krajiny v podobě saletů, k nimž byly následně připojeny parkově upravené plochy. Podoba rozvržení hlavních hmot areálu tak, jak jej známe dnes byla dokončena přibližně kolem roku 1840. Od té doby probíhá jeho kultivace a pěstění bez výraznější změn struktury a funkcí. Vrcholné stádium areálu bylo kolem roku 1930, ke kterému by se měly vztahovat následné úpravy.

Systém alejí sbíhající se do Valtic jako do centra spojoval knížecí sídlo s okolím. Aleje měly lehce a pohodlně zpřístupnit okolní obce. Kompozice měla svoji roli minimálně v tom, že je zachován počet tří dominantních alejí - Lednické, Ladenské, Břeclavské, ostatní se takto výrazně neuplatňují. Původní Ladenská alej ohraničuje Boří les na severovýchodě, na ni navazuje alej k Novému dvoru, dnes z dřezovců (*Gleditsia triacanthos*).

V Bořím lese vznikl systém průseků podle Rothmayerova projektu. Systém průseků a průhledů je vytvořen s jasným výtvarným záměrem. Průseky původně sloužily loveckým účelům – vyplašená zvěř prchala průseky v lese a byla střílena lovci ukrytými v altánech v kříženích průseků. Později sloužily k procházkám a projížďkám na koni a jako svážnice dřeva.

Jedinečnost Lednicko-valtického areálu spočívá v harmonickém spojení kultivované přírodní krajiny s krajinou zemědělskou (především vinicemi a loukami, chovem koní, skotu a ovcí), rybníkářstvím a architektonickými uměleckými hodnotami v krajině. Tvoří je soubor empirových a romantických zámečků, chrámků a pavilonů z 1. čtvrtiny 19. století. Romantické stavby – salety – jsou zapojeny do krajinné kompozice důmyslnou sítí koncipovaných pohledů, průhledů, nahlédů a krajinných kompozičních os. Řada kompozičních os a průhledů komponovaných v krajině v 18., 19. a 20. století již dnes v důsledku zastínění vzrostlou zelení ztrácí na významu. Průhledy, které byly dříve působivé i z úrovně terénu, dnes již buď zanikly zcela, nebo jsou možné pouze z vyhlídkových míst na objektech saletů, a to mnohdy jen v omezené míře (objekty v průhledech nejsou vidět celé, ale kupř. jen střecha). Naskytá se otázka, zda za této situace upřednostnit obnovu těchto kompozičních os, nebo ochranu nesmírně cenných, často cizokrajných dřevin. Zpracovatelé se přiklánějí k názoru, že v naprosté většině případů není odstraňování dřevin vhodné, nejde-li o dřeviny náletové. Zejména není vhodné obnovování dálkových průhledů a kompozičních os, které by si vyžádalo kácení většího množství dřevin a nepřineslo by přitom dostatečný efekt – salety jsou relativně drobné objekty, které jsou na větší vzdálenosti špatně viditelné. Vykácení souvislého úseku porostů by navíc mohlo způsobit ohrožení zdravotního stavu zbylých dřevin. Přehled a stručné hodnocení jednotlivých os je uveden v části 4: Posouzení zastavitelnosti území a podmínky pro zástavbu.

(Urbanistická studie Lednicko-valtického areálu, MZLU, Lednice, 2000)

3. KRAJINÁŘSKÉ CELKY

3.1. Používané pojmy a metodika

Místo krajinného rázu je část krajiny relativně homogenní z hlediska přírodních, kulturních a historických charakteristik a výskytu estetických a přírodních hodnot, které odlišují místo krajinného rázu od jiných míst krajinného rázu. Je nejmenším hodnoceným prostorem, jedná se zpravidla o vizuálně vymezený krajinný prostor (konkávní nebo konvexní), který je pohledově spojený z většiny pozorovacích stanovišť, nebo o území typické díky své výrazné charakterové odlišnosti (Vorel, 2004).

Základní krajinářský celek je individuální krajinný prostor vymezený pohledovými bariérami, který je uvnitř sebe pohledově spojený z většiny pozorovacích stanovišť. Jeho typické znaky – např. vnitřní prostředí lesa či louka obklopená lesem, vytvářejí krajinný interiér. Nejmenším místem krajinného rázu je základní krajinářský celek (Löw, Míchal, 2003).

Nadřazený krajinářský celek je krajinný prostor tvořený širšími, dálkovými pohledy. Obsahuje zpravidla více základních krajinářských celků. Jeho typické znaky jsou vnímány z dálkových pohledů a jsou tvořeny tvary horizontů, které jej vymezují, dominantami a makrostrukturou svahů a vytvářejí tak krajinný exteriér (Löw, Míchal, 2003).

Oblast krajinného rázu je krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu, je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnicích se charakteristik (Vorel, 2004).

V naší práci používáme na základě zákona 114/92 Sb. a použité metodiky termíny „místo krajinného rázu“ a „oblast krajinného rázu“. Místem krajinného rázu je základní krajinářský celek. Oblast krajinného rázu menšího rozsahu lze považovat za nadřazený krajinářský celek.

Míra dochovanosti krajinného rázu je dána poměrem typických znaků dané oblasti k typickým znakům dochovaných v daném místě. Krajinný ráz oblasti je v jednotlivých místech dochován v různé míře. (Löw, Michal, 2003). Typické znaky lze rozdělit na:

- dominantní – jsou pro danou oblast rozhodující a bez nichž oblast ztrácí svou identitu
- hlavní – danou oblast formují a jsou člověkem vnímány jako hlavní komponenty jejího krajinného obrazu
- doplňující – obraz krajiny dotvářejí, nejsou však pro identifikaci dané oblasti významné

Na základě dochovanosti jednotlivých typických znaků je specifikován výjimečně dochovaný, dobře dochovaný, částečně dochovaný a málo dochovaný krajinný ráz. S tím dále souvisí také stupeň ochrany krajinného rázu.

Podle použité metodiky (Vorel, 2004) jsme pro každou oblast krajinného rázu a její charakteristiky (přírodní a kulturně-historické charakteristiky, estetické hodnoty) specifikovali typické znaky. Znaky jsme potom klasifikovaly podle jejich projevu, významu a cennosti.

Klasifikace pozitivních a negativních projevů. **Projev** může být pozitivní, tzn. že daná charakteristika působí v celkové krajinné scéně kladně, nebo negativní či neutrální. Pro hodnocení pozitivnosti krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody je rozhodující aspekt trvalé udržitelnosti dané charakteristiky, kterou znak reprezentuje (Vorel, 2004).

Významem rozumíme určitý podíl znaku nebo hodnoty na celkovém výrazu krajiny. Význam hodnotíme ve třech stupních:

- znak zásadní je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny
- znak spoluurčující je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny.
- znak doplňující je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny

Znaky a hodnoty krajinného rázu, které byly identifikovány v dotčeném krajinném prostoru, nemají z hlediska obdoby stejnou **cennost**. Některé z nich můžeme proto označit jako jedinečné, jiné jako význačné nebo běžné.

- znak jedinečný je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu.
- znak význačný je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu
- znak běžný je jev určité charakteristiky, který se vyskytuje běžně v rámci oblasti, regionu nebo státu

S vyšším zastoupením zásadních a spoluurčujících znaků, které jsou v daném krajinném prostoru cenné (jedinečné nebo význačné), lze zároveň specifikovat také vyšší stupeň dochovanosti krajinného rázu.

V příloze průvodní zprávy jsou tabulky s klasifikací jednotlivých znaků krajinného rázu pro každou vytipovanou oblast krajinného rázu. Tabulky lze využít při následném hodnocení jednotlivých záměrů. Negativní zásahy do zásadních nebo spoluurčujících znaků s pozitivním projevem budou považovány za konfliktnější, než zásahy, které takový význam nemají. Stejně i zásahy do jedinečných

hodnot nebo jejich degradace budou považovány za konfliktnější, než zásahy do znaků, které takovou cennost nemají (Vorel, 2004).

3.2. Oblasti krajinného rázu

Významnými hranicemi pro vymezení jednotlivých oblastí v Lednicko-valtickém areálu jsou (výkres č. 2):

- ostrá hranice mezi Mikulovským a Dyjsko-moravským bioregionem (biogeografické členění ČR)
- niva řeky Dyje
- okraje souvislých lesních porostů
- břehové a doprovodné porosty Lednických rybníků
- výrazné hranice rozdělující způsob využití území (rozsáhlé hony orné půdy, terasy s vinicemi a pod.)
- horizont hřebenu Valtické pahorkatiny na jižní hranici

V Lednicko-valtickém areálu, v rámci dotčeného krajinného prostoru, jsou vytipovány tyto oblasti krajinného rázu:

- Niva řeky Dyje
- Lednické rybníky
- Boří les
- Zemědělská krajina sekundární říční nivy
- Zemědělská krajina pahorkatina

Niva řeky Dyje

Primárně určujícím znakem pro vymezení uvedeného krajinného celku je hranice primární říční nivy. Ostrá hranice je také vymezena hranicí mezi dvěma bioregiony – 4.2 Mikulovským bioregionem a 4.5 Dyjsko-moravským bioregionem. Jedná se o širokou říční nivu se zachovalými lužními lesy a rozsáhlými nivními loukami. Podkladem jsou převážně písky a štěrkopísky nejnižší terasy, povrch však tvoří 2 – 5 m mocné nivní hlíny, z nichž se zejména v jižní části noří na řadě míst tzv. hrůdy, částečně pohřbené přesypy vátých písků. Potenciálně převládají lužní lesy. Donedávna byly nivy bohatě zalesněné převažující přirozenou lesní vegetací, střídající se s loukami s přirozenou druhovou skladbou a s mokřady. V posledním století byl ráz bioty značně narušen rozsáhlými vodohospodářskými úpravami.

V území byl vyhlášen přírodní park Niva Dyje, je zde vyhlášena ptačí oblast a navržené hranice evropsky významných lokalit – Natura 2000.

Lednické rybníky

Oblast je vymezena soustavou rybníků, přilehlých břehových a doprovodných porostů a významnou lokalitou Nesyt (zasolené deprese). Poslední tři nádrže rybníční soustavy (Hlohovecký, Prostřední a Mlýnský) na potoku Včelínek pocházejí z přelomu 14. a 15. století. Kromě hospodářské funkce produkce ryb byly v prostoru preferovány i funkce jiné: produkce kvalitního sena a rekreační funkce (krátkodobá rekreace šlechty, projížďky na koni, myslivost). Břehy rybníční soustavy byly především v 19. století formovány do podoby krajinářských parkových úprav po vzoru anglické přírodně-krajinářské školy. Kolem rybníků byla v 19. století vystavěna řada saletů – Nový dvůr, Rybníční zámeček, Apollónův chrám, Tři grácie a Hraniční zámeček.

Oblast Lednických rybníků je významným hnízdištěm vodních ptáků, lokalita je vytipována jako ptačí oblast v rámci Natury 2000. Zároveň je zde vyhlášena NPR Lednické rybníky a NPR Slanisko u Nesytu.

Boří les

Rozsáhlý komplex sekundárního borového lesa na staré říční terase s typickými nánosy nevápnitých písků a štěrků. Reliéf má charakter přechodu mezi nivními plošinami a plochými pahorkatinami. V období holocénu byl mírně promodelován činností tekoucích povrchových vod. Území zřejmě přirozeného bezlesí (reliktní postglaciální stepní společenstva) bylo v poměrně nedávné době využíváno pro lesní hospodářství. Prostor je vymezen přibližně jižním břehem Prostředního a Mlýnského rybníku, jiho-západní hranicí nivy řeky Dyje, Bezručovou alejí a státní hranicí ČR - Rakousko. Určujícím znakem je výskyt nezpěvných písčitých půd s nízkým obsahem vápníku. Toto místo je udáváno jako původní lokalita výskytu dubu ceru (*Quercus cerris*) na Moravě. Z přírodovědného hlediska je významný výskyt saprofytické entomofauny, psamofytů a dřevokazných hub. Aktuální vegetace je tvořena převážně monokulturou borovice, s příměsí dubů, jasanů a topolů. Boří les protíná Břeclavská alej, součástí je také parková úprava kolem saletu Rendez-vous. Stavbu je možno sledovat při dálkových pohledech z minaretu a kolonády. Další stavba, kaple sv. Huberta, se neuplatňuje v žádném dálkovém pohledu. Boří les je protkán řadou průseků, Břeclavská a Lanžhotská alej mají kompoziční význam. Ostatní průseky měli v minulosti hospodářský význam, především při lovu zvěře.

Na území Bořího lesa je vyhlášena NPR Rendez-vous a na jižním okraji pak PR Františkův rybník.

Zemědělská krajina sekundární říční nivy

Základním předpokladem pro rozvoj zemědělství pravděpodobně již v době neolitu bylo synergické (kombinované) působení několika faktorů: kvalitní černozemní půdy, dobré předpoklady pro osídlení, příznivé teplé klima a relativně dobrá dostupnost vodních zdrojů. Lesní porosty jsou nahrazeny zemědělskými plochami, potenciální vegetací jsou zde teplomilné doubravy s dominancí dubu letního a zimního, ve vlhčích polohách prvosenkové dubohabřiny. Rozptýlená zeleň v krajině je zastoupena větrolamy, doprovodnou zelení podél komunikací a drobnými remízky. Zemědělsky využívaná krajina navazuje velmi úzce na existenci sídel a její uspořádání je podmíněno uspořádáním historické plužiny. V období socialismu nedošlo k zásadní změně uspořádání zemědělské krajiny, pouze ke zjednodušení struktury honů a zvýšení podílu pěstovaných zrnin na úkor jetelo-travních směsí. Pro vymezenou oblast je charakteristické proporcčně vyvážené zastoupení zrnin, zeleniny a ovocných sadů. Typické a specifické je pěstování okrasných rostlin. V porovnání se zemědělskou krajinou v pahorkatině je zde podstatně nižší plošné zastoupení vinogradů.

Zemědělská krajina pahorkatiny

Oblast krajinného rázu je vymezena do oblasti Valtické pahorkatiny. Zemědělství má v prostoru velmi teplé pahorkatiny k dispozici odlišné přírodní podmínky v porovnání se zemědělstvím v krajinném celku sekundární niva. Podstatným determinantem je tvarosloví reliéfu. Jeho větší dynamika (výškové převýšení) modifikují mikro- a mezoklimatické parametry (vyšší oslunění, větší výpar, vyšší denní teploty) a dostupnost povrchové vody pro vegetaci (vyšší a rychlejší odtok srážek, tzn. Nedostatek zásob podzemních vod, nižší retenční schopnost území). Výrazné sklony členité pahorkatiny jsou rovněž náchylnější k vodní erozi a sesuvům. Lesní společenstva byla

nahrazena zemědělskými kulturami, zůstaly zachovány pouze drobné lesíky typu akátin a doubrav. Dlouhodobým vývojem se v prostoru ustálilo přednostní pěstování teplomilných trvalých kultur, zejména vinné révy a ovocných sadů. Významnou kulturou jsou rovněž zrniny (obilí). Pěstování vinohradů a ovocných svahů je doprovázeno existencí dalších specifických znaků: objekty vinných sklepů, terasování svahů, vinařské slavnosti a pod.

3.3. Místa krajinného rázu

Hranice pro vymezení míst krajinného rázu v rámci oblasti krajinného rázu již nejsou tak ostré, jsou dány především vizuálně vymezeným krajinným prostorem. Jedná se tyto hranice (výkres č.2):

- okraje lesních porostů, větrolamy a remízy
- komunikace
- okraje sídelních útvarů
- homogenní oblast s jinými přírodními charakteristikami – odlišná dřevinná skladba a pod.
- výrazné hranice rozdělující způsob využití území – parkové úpravy, rozsáhlé hony orné půdy, terasy s vinicemi
- horizont tvořený terénní vyvýšeninou

Tabulky s klasifikací jednotlivých znaků krajinného rázu pro každé místo krajinného rázu zvláště nejsou v této urbanistické studii vypracovány. Všechny vytipované znaky jsou vyspecifikovány pro dané oblasti krajinného rázu.

V rámci oblastí krajinného rázu jsou vytipována tato místa krajinného rázu:

Niva řeky Dyje

viz. charakteristika oblasti krajinného rázu

- Horní les - část lesního komplexu vymezeného komunikací Lednice - Podivín, tokem řeky Dyje a jižní hranicí primární nivy Dyje. Rozhodující pokrývnost má galeriový lužní les s částí mimolesní vegetace (nivní louky, slepá a odstavená ramena řeky Dyje).
- Podivínské a Ladenské louky - část lesního komplexu vymezeného komunikací Lednice - Podivín, tokem řeky Dyje a jižní hranicí primární nivy Dyje. Rozhodující pokrývnost má galeriový lužní les s částí mimolesní vegetace (nivní louky, slepá a odstavená ramena řeky Dyje).
- Lednický park – místo krajinného rázu, které se výrazně liší od ostatních vytipovaných míst v rámci dané oblasti. Rozsáhlá parková úprava navazující na zámek a zástavbu Lednice. Součástí parku jsou vodní plochy, krajinářské úpravy lesa, nivní louky a solitery. Součástí parku jsou také romantické stavby. V dálkových pohledech se nejvýznamněji uplatňuje Minaret.
- Kančí obora - část původně lužního lesa od 17. století hospodářsky využívaná jako obora. Vymezená řekou Dyje, jižní hranicí nivy řeky Dyje a obcemi Břeclav a Lednice.
- Soutok - Část lužního lesa v nivě řeky Dyje, z části využívána od 18. století jako obora. Typický je historický pohraniční charakter území (hraniční pásmo mezi Rakouskem, Slovenskem a Moravou). Území v minulosti intenzivně obývané a využívané (6. - 10. století n.l., Pohansko u Břeclavi). Celá oblast je základem nadregionálního biocentra Soutok. Dle podkladů NPÚ vlastní obora Soutok leží již mimo Lednicko-valtický areál.

Lednické rybníky

- Lednické rybníky - viz. charakteristika oblasti krajinného rázu
- Nesyt - Primárně zasolená deprese na toku Včelínek v oblasti Nesytské sníženiny. V minulosti pravděpodobně přírodní slané jezero nebo část mokřadů řeky Dyje. Od roku 1418 prostor rybníku Nesyt a navazujících nivních luk a rovin. V období socialismu byl nezaplavený prostor přeměněn na ornou půdu a zainvestován vybudováním náročného odvodňovacího systému. V současnosti jsou na jižním břehu Nesytu zachovány zbytky halofytních formací. V západní části prostoru probíhá významná tektonická porucha, podél které lze konstatovat výskyt sirmých pramenů.

Boří les

- Lesní komplex - viz. charakteristika oblasti krajinného rázu
- Allahovy rybníky – louky a břehové porosty podél vodoteče a malých rybníčků, dřevinná skladba (tvrdý luh) je rozdílná od souvislého porostu Bořího lesa.

Zemědělská krajina sekundární říční nivy

- Zemědělská krajina - viz. charakteristika oblasti krajinného rázu. Kulturní plochy zemědělské půdy zaujímají rozlehlé vinice, sady, orná půda, zahrádkářské kolonie. Krajina je členěna a doplněna rozptýlenou zelení ve formě vegetačních doprovodů cest, polních lesíků a remízků.
- Studánkový vrch – vinice na prudkých svazích a zapojené porosty keřů na terasách s JZ – Z orientací v rozsáhlé oblasti orné půdy. Výrazný prvek v modelaci terénu při dálkových pohledech

Zemědělská krajina pahorkatiny

- Zemědělská krajina – viz. charakteristika krajinného rázu. Kulturní plochy zemědělské půdy zaujímají rozlehlé vinice, sady, orná půda. Krajina je členěna a doplněna rozptýlenou zelení ve formě vegetačních doprovodů cest, remízků a teras se zapojenými keřovými porosty.
- Rajstna – teplomilná doubrava, kombinace s romantickou stavbou (Kolonáda). Stavba je situována na nejvyšším bodě areálu a umožňuje výhled téměř po celém areálu. Jedná se o jednu z výrazných krajinných dominant.
- Katzelsdorfský les - teplomilná doubrava v členitém terénu. Katzelsdorfský salet byl v minulosti zbořen, zůstaly zde pouze základy a studna, parkové úpravy jsou již zarostlé náletem.

4. NAVRŽENÁ OPATŘENÍ PRO OCHRANU KRAJINNÉHO RÁZU LEDNICKO-VALTICKÉHO AREÁLU

- Podporovat přirozenou obnovu lesních porostů, jedná se především o dřevinnou skladbu lužních lesů, udržovat přílehlající nivní louky s mokřadními a vodními společenstvy.
- Péči o břehové porosty zaměřit na udržení jejich přírodního charakteru a posílení krajinných, estetických a ekologických funkcí. Podporovat přirozenou obnovu dřevin původních druhů, odstraňovat nežádoucí nepůvodní dřeviny a vhodně doplňovat druhovou skladbu břehových porostů.
- V porostu Bořího lesa postupně zvyšovat díl dubu, včetně dubu ceru, a dalších listnáčů a omezit monokultury borovice.
- Pro Lednicko-valtický areál je příznačné silné rozšíření importovaných cizokrajních a dokonce i orientálních dřevin. Některé se zde vyskytují pouze ojediněle nebo se jim nedaří. Introdukované druhy stromů a keřů používat výhradně v parcích a historických zahradách, popřípadě v parkově upravených plochách kolem saletů apod., na základě odborně zpracovaného projektu, do volné krajiny nebudou používány.
- Zemědělská činnost je pro zachování krajinného rázu nezbytná. V rámci komplexních pozemkových úprav rozčlenit rozsáhlé hony orné půdy pomocí remízů, lokálních biokoridorů nebo interakčních prvků.
- Postupně obnovovat historické aleje jako významný kompoziční prvek Lednicko-valtického areálu. Důraz klást především na Bezručovu, Ladenskou a Břeclavskou alej. Dalšími alejemi v různém stavu dochovanosti a funkčnosti jsou v areálu také Věžová, Glorietová, Lanžhotská a aleje U Bořího lesa.
- Udržovat volné stávající funkční průhledy. Obnovovat další průhledy jen v případech, kdy je nutno provádět kácení v malém rozsahu, kácení převážně náletových dřevin (viz. část 4).
- Podporovat tradici vinohradnictví a vinařství, dávat důraz na vzhled vinných sklepů a dalších přidružených staveb.
- Architektura staveb a jejich vliv na krajinný ráz jsou podrobně řešeny v části 4 – Posouzení zastavitelnosti území a podmínky pro zástavbu

5. ZÁVĚR

Zpracovávaná urbanistická studie Lednicko-valtického areálu, II. etapa a její část - Rozbor krajinného rázu, by se měly stát koordinačním podkladem pro další rozvoj krajiny a pro posuzování vlivu staveb, činností nebo změny využití území na krajinný ráz. Další práce lze předpokládat při posuzování konkrétních záměrů v Lednicko-valtickém areálu.

Nejcennějšími oblastmi na základě našeho rozboru je údolní niva Dyje a Lednické rybníky, kde lze specifikovat dobře dochovaný krajinný ráz, kde jsou zachovány typické znaky krajinného rázu vycházející z historického vývoje kultivace této krajiny. Částečně dochovaný krajinný ráz je v oblastech Bořího lesa, zemědělské krajiny pahorkatiny a zemědělské krajiny sekundární říční nivy.

Jedná se o oblasti, které byly ovlivněny vývojem a hospodářským využitím krajiny. Zvláště v posledně jmenované oblasti je vidět negativní vliv kolektivizace a intenzivní zemědělské výroby (rozsáhlé hony orné půdy, objekty zemědělské velkovýroby na okraji zástavby). Vzhledem k provázanosti Lednicko-valtického areálu (dálkové pohledy, krajinářské kompozice ve volné krajině, stromořadí a průhledy a pod.) je nutno chránit krajinný ráz v celém areálu.

6. POUŽITÁ LITERATURA, PODKLADY

Urbanistická studie Lednicko-valtického areálu, MZLU, Lednice, 2000

Územní prognóza Břeclavska, UAD STUDIO, 2005

Územní plán velkého územního celku Pálava, Löw a spol., koncept

Komplexní pozemková úprava, kú Hlohovec, Geodis, 2001

I.Vorel a kol.: Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, ČVUT Praha, 2004

Jiří Löw a Igor Míchal: Krajinný ráz, Lesnická práce 2003

Sborník: Hodnocení navrhovaných staveb a využití území z hlediska zásahu do krajinného rázu I. ČVUT Praha, 2003

Nařízení č.2/2002 o zřízení přírodního parku Niva Dyje v katastrálních územích Břeclav, Poštorná, Charvátská Nová Ves, Ladná, Lednice a Podivín v okrese Břeclav, OÚ Břeclav

7. Tabulková část

Vysvětlivky:

Klasifikace typických znaků krajinného rázu (Vorel, 2004):

Klasifikace pozitivních a negativních projevů. **Projev** může být pozitivní, tzn. že daná charakteristika působí v celkové krajinné scéně kladně, nebo negativní či neutrální. Pro hodnocení pozitivnosti krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody je rozhodující aspekt trvalé udržitelnosti dané charakteristiky, kterou znak reprezentuje.

Významem rozumíme určitý podíl znaku nebo hodnoty na celkovém výrazu krajiny. Význam hodnotíme ve třech stupních:

- znak zásadní je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny
- znak spoluurčující je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny.
- znak doplňující je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny

Znaky a hodnoty krajinného rázu, které byly identifikovány v dotčeném krajinném prostoru, nemají z hlediska obdoby stejnou **cennost**. Některé z nich můžeme proto označit jako jedinečné, jiné jako význačné nebo běžné.

- znak jedinečný je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu.
- znak význačný je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu
- znak běžný je jev určité charakteristiky, který se vyskytuje běžně v rámci oblasti, regionu nebo státu

Typické znaky dle dochovanosti lze rozdělit na (Löw, Míchal, 2003):

- dominantní – jsou pro danou oblast rozhodující a bez nichž oblast ztrácí svou identitu
- hlavní – danou oblast formují a jsou člověkem vnímány jako hlavní komponenty jejího krajinného obrazu
- doplňující – obraz krajiny dotvářejí, nejsou však pro identifikaci dané oblasti významné

Niva řeky Dyje

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost					
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.		pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
přírodní charakteristiky													
	fluviální terasy		X			X				X			X
	kvartérní sedimenty nasycené podzemní vodou		X				X			X			X
	prameniště		X				X			X		X	
	slepá ramena, hrůdy, mokřady, slatiny	X			X				X			X	
	lužní lesy	X			X				X		X		
	trvalé travní porosty - nivní louky	X				X			X			X	
	vysoká relativní vzdušná vlhkost		X				X			X			X
VKP, ZCHÚ													
	Přírodní park Niva Dyje	X			X				X				
	RBC Pastvisko	X					X		X				
	RBC Lubeš	X					X		X				
	Evropsky významná lokalita a ptačí oblast - Natura 2000	X					X		X		<i>nehodnotí se</i>		
	PP Jezírko Kutnar	X					X		X				
	PP Květné jezero	X					X		X				
	NPP Pastvisko u Lednice	X					X		X				
kulturně - historické charakteristiky													
	specifické vodohospodářské úpravy jako technické památky	X					X		X			X	
	romantické stavby v krajině	X				X			X		X		
	možné archeologické lokality	X					X		X			X	
	rekreace - nivní hospodářství, obory		X				X			X			X

Niva řeky Dyje

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost					
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.		pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
estetické hodnoty													
	scenerie nívních rovin s lužními lesy a soliterními skupinami stromů	X				X			X		X		
	krajinářské úpravy lesů a nívních luk	X			X			X			X		
	nezvyklý krajinný detail - solitery dřevin (i mrtvé), rákosí, hlavaté vrby	X					X		X			X	
	barevnost doubrav	X					X			X		X	
	efekty mlhy, specifické světelné efekty	X					X			X		X	
	zvuky místní fauny, barevnost a detail místní fauny (datlové, divoké husy a kachny, ledňáček)	X					X			X		X	

Lednické rybníky

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost			dominantní	hlavní	doplňující
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.	typické znaky krajinného rázu	pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
kulturně - historické charakteristiky - pokr.	ekosofistika 20.století, zapojení relativně přírodních ekosystémů do krajinářských úprav	X				X			X			X	
	rekreace - turistika, cykloturistika, rybářství		X				X			X			X
estetické hodnoty	scenerie mírně modelovaného říčního údolí s rybníční kaskádou	X				X			X			X	
	využití zrcadlení břehů ve vodní hladině	X				X			X			X	
	krajinný detail - vodní společenstva, rákosí, hlavaté vrby, nivní louky se soliterními skupinami stromů	X					X		X			X	
	barevnost měkkého luhu a rákosin, soliterní dřeviny, estetika romantické zahrady	X					X		X		X		
	efekty mlhy, specifické světelné efekty	X					X			X		X	
	zvuky místní fauny, barevnost a detail místní fauny (volavky, ledňáček, čáp, orel mořský, kormorán, bukač, slípky zelenonohé, rybníční osádka, vážka)	X					X		X			X	

Boří les

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost					
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.		pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
typické znaky krajinného rázu													
přírodní charakteristiky	vývojově starší říční terasa překryta částečně vátými písky s nízkým obsahem vápníku		X				X			X			X
	lehká propustnost podloží, extrémně suché lokality se střídají s prameništi		X				X			X			X
	borový les s menší příměsí listnatých dřevin s xeroformními travnatými společenstvy		X			X			X		X		
	vysoké zastoupení dubu ceru	X				X			X		X		
	břehové porosty a louky kolem Allahových rybníků, tvrdý luh	X				X				X		X	
	živočichové borů		X				X			X			X
VKP, ZCHÚ	NPR Rendezvous	X					X		X		<i>nehodnotí se</i>		
	PR Františkův rybník	X					X		X				
kulturně - historické charakteristiky	výskyt ložisek písků a štěrků, částečná těžba			X			X			X			X
	malé retenční nádrže v kaskádách určené pro chov ryb (chov pstruhů)	X					X			X			X
	lesní hospodářství, myslivost		X				X			X			X

Boří les

charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.	typické znaky krajinného rázu	klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost			dominantní	hlavní	doplňující
		pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný			
kulturně - historické charakteristiky - pokr.	krajinářské úpravy lesa v baroku (aleje, obora) a 19.století (průhledy, promenády)	X				X			X			X	
	architektura zámečků a kaple z 19.století	X				X			X		X		
	lovná zvěř, koně		X				X			X			X
	rekreace - turistika, cykloturistika, obory		X				X			X			X
estetické hodnoty	interiérové efekty prohlubní a mělkých údolí	X				X			X			X	
	interiérové efekty malých vodních nádrží a pramenišť v lesních partiích	X					X			X		X	
	barevnost smíšeného lesa, detaily - solitery borovic, malé mýtiny a louky	X					X			X		X	
	členění lesa na základě záměrného kompozičního schématu, spojení účelnosti a krásna	X					X			X		X	
	barevné kontrasty světlé stavby na tmavém pozadí, sentimentální parkové úpravy kolem staveb	X				X			X			X	
	zvuky, barevnost a detail místní fauny (čáp, datel)	X					X			X			X

Zemědělská krajina sekundární říční nivy

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost			dominantní	hlavní	doplňující
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.	typické znaky krajinného rázu	pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný			
přírodní charakteristiky	vývojově starší říční terasa překryta spraší s vyšším obsahem vápníku		X				X			X			X
	velmi teplé klima v kombinaci s kvalitou půd		X				X			X			X
	kvalitní půdy - černozem na spraši	X				X				X			X
	vhodné terénní podmínky pro zástavbu		X				X			X			X
	remízy, větrolamy, aleje, doprovodná zeleň komunikací a vodotečí	X				X				X		X	
	vinohrady	X					X			X		X	
	rozsáhlé hony orné půdy			X		X				X			X
	výskyt lužní krajiny řeky Dyje na hranici s územím	X					X		X				X
VKP, ZCHÚ	PP Kamenice u Hlohovce	X					X		X		<i>nehodnotí se</i>		

Zemědělská krajina sekundární říční nivy

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost			dominantní	hlavní	doplňující
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.	typické znaky krajinného rázu	pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný			
kulturně - historické charakteristiky	výskyt ložisek štěrků a písků		X				X			X			X
	historická oblast pěstování teplomilných trvalých kultur, květin a zeleniny	X				X			X			X	
	doklad pravěkého zemědělského hospodaření v území - neolit	X				X			X			X	
	Lednice - oblast demografického rozvoje specifické lednické sídlo	X			X			X			X		
	technická infrastruktura v napojení na sídla			X			X			X			X
	krajinářské úpravy zemědělské krajiny, širší vazby sídel na okolí . Aleje, průhledy, boží muka, kaple	X					X			X			X
estetické hodnoty	estetika úrodných rovin, dominanta Pálavy	X				X			X			X	
	land art, možnost prezentace krajiny jako "výkladní skříně" vyspělého zemědělství	X					X			X		X	
	efekty genia loci a doklady kontinuálního hospodaření člověka od neolitu, zachovalá paměť krajiny	X					X		X			X	
	barokní krajinářská kompozice v základním členění krajiny	X					X		X			X	

Zemědělská krajina pahorkatiny

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti			
		projev			význam			cennost						
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.		typické znaky krajinného rázu	pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
přírodní charakteristiky		odolnější podloží převážně vápnných jílu a vápenců		X				X			X			X
		plochá až členitá pahorkatina		X			X				X			X
		dominující černozemě až kambizemě na svazích		X				X			X			X
		doubravy	X					X			X		X	
		výskyt stepních formací	X					X		X			X	
		remízy, větrolamy, aleje, doprovodná zeleň komunikací	X				X				X		X	
		vinohrady	X				X			X			X	
		hony orné půdy			X		X				X			X
VKP, ZCHÚ														<i>nehodnotí se</i>
kulturně - historické charakteristiky		historická oblast pěstování teplomilných trvalých kultur, vinohrady a ovocné sady	X				X			X			X	
		dlouhodobé kontinuální osídlení krajiny od středověku	X				X			X			X	
		dominance vinohradů, vinný sklepů a vinařské tradice	X			X			X			X		
		terasování svahů		X			X			X		X		
		krajinářské úpravy zemědělské krajiny, širší vazby sídel na okolí - aleje, průhledy, boží muka, kaple	X					X			X		X	
		dominující romantické stavby - Belveder, Kolonáda	X					X		X		X		
		strážní objekty zemědělských kultur			X			X			X			X
		technická infrastruktura v napojení na sídla			X			X			X			X

Zemědělská krajina pahorkatiny

		klasifikace typických znaků krajinného rázu									typické znaky dle dochovanosti		
		projev			význam			cennost					
charakteristiky dle § 12 zákona 114/1992 Sb.	typické znaky krajinného rázu	pozitivní	neutrální	negativní	zásadní	spoluurčující	doplňující	jedinečný	význačný	běžný	dominantní	hlavní	doplňující
estetické hodnoty	dominance pahorků, možnost dálkových rozhledů	X				X				X		X	
	dominance typické siluety sídla	X				X			X		X		
	pohledové propojení na Pálavu a primární nivu řeky Dyje	X				X			X		X		
	kontrast působení dvou krajinných prostorů Boří les a zemědělská krajina	X					X			X		X	
	rytmus a textura vinogradů	X				X			X			X	
	efekty genia loci a doklady kontinuálního hospodaření člověka - zemědělce	X					X			X		X	
	historické sklepy jako stavební památka	X				X			X			X	
	organizace krajiny na principu barokní hvězdy	X				X			X			X	

8. Fotodokumentace

1. Pohled ze silnice Lednice – Břeclav na lužní lesy nivy Dyje

2. Pohled na rybník Nesyt

3. Pohled na Lednické rybníky od Hraničního záměčku

4. Parkové úpravy kolem Lednických rybníků

5. Pohled na Studánkový vrch, v pozadí Lednické rybníky

6. Allahovy rybníky a jejich břehové porosty a okolní louky

7. Pohled na rybník, NPR Rendez-vous

8. Pohled od Rajstny, zemědělská krajina pahorkatiny

9. Ladenská alej

10. Obnova Ladenské aleje

